(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 11, 19. årgang, november 2016 - Pris 30 kr.

RADIO KRISHNA ONLINE

HVORFOR LEVE I CØLIBAT?

VERDENS LYKKELIGSTE MENNESKER

KARMAENS VEJE

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

November 2016

Velkommen til *Nyt fra Hare Krishna* november 2016. Det er den næstsidste måned i ISKCON's sølvjubilæumsår, så i dette nummer fortælles om nogle af de jubilæumsarrangementer, der har fundet sted i Canada (side 12), og Satsvarupa Maharaja fortsætter med sine meditationer over Srila Prabhupada for 50 år siden (side 6). Vi fortsætter også med serien Civilisation og Transcendens på Srila Prabhupadas side (side 3) såvel som en række andre artikler.

På forsiden har vi denne gang et billede af en glad Hare Krishna-hengiven, Danesh Dasa, en blandt fem millioner andre danskere, der efter sigende også skulle være nogle glade mennesker – ja, ifølge rygterne sågar verdens lykkeligste. Nogle af os har dog svært ved at tro det, og derfor diskuteres det i en artikel på side 15, om danskerne virkeligt lever op til dette omdømme.

Af ting, der sker her i november 2016, skal det nævnes, at det er Srila Prabhupadas bortgangsdag torsdag den 3. november og Gaura-kisora Dasa Babajis bortgangsdag ugen efter den 10.11. Begge dage fejres i templet i København med aftenprogrammer, hvor alle er velkomne til at møde op. Danmark får endvidere besøg af Praghosh Prabhu, der i mange år har siddet i ISKCON's øverste ledelse, The Governing Body Commision, og er vores lokale GBC-sekretær. Han besøger København fra den 11. til 13 november. Ønsker man at tale med ham, kan man kontakte templet i forvejen.

Bemærk for resten, at telefonnummeret 5927 1930 ikke længere er i brug. Vi har bøjet os for udviklingen og afskaffet vores fastnettelefon. Fremover kan vi kun fås i tale via vores mobiltelefonnumre: 4073 6446 og 3132 3501. Suk, men Hare Krishna alligevel. Ld.

KALENDER

Tirsdag	1.11	Sri Vasudeva Ghosh's bortgang
Torsdag	3.11	Srila Prabhupadas bortgang (faste til middag)
Tirsdag	8.11	Gopastami, Gosthastami Sri Gadadhara Dasa Gosvamis bortgang Sri Dhananjaya Panditas bortgang Sri Srinivasa Acaryas bortgang
Onsdag	9.11	Jagaddhatri Puja
Torsdag	10.11	Srila Gaura Kisora Dasa Babajis bortgang (faste til middag)
Fredag	11.11	Ekadasi (*mahadvadasi*, faste fra korn og bønner for *Utthana Ekadasi*) Første dag i Bhisma Pancaka
Lørdag	12.11	Bryd fasten mellem 7:39–10:28
Søndag	13.11	Sri Bhugarbha Gosvamis bortgang Sri Kasisvara Panditas bortgang Sidste dag i Caturmasya
Mandag	14.11	Sri Krishna Rasayatra Tulasi-Saligrama Vivaha (ægteskab) Sri Nimbarkacaryas fremkomst Sidste dag i Bhisma Pancaka
Tirsdag	15.11	Katyayani-vrata begynder
Torsdag	24.11	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Utpanna Ekadasi*) Sri Narahari Sarakara Thakuras bortgang
Fredag	25.11	Bryd fasten mellem 9:50–10:39 Sri Kaliya Krishnadasas bortgang
Lørdag	26.11	Sri Saranga Thakuras bortgang
Mandag	5.12	Odana sasthi
Lørdag	10.12	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Moksada Ekadasi*) *Srimad Bhagavad-gitas* fremkomst
Søndag	11.12	Bryd fasten mellem 8:28–10:51
Tirsdag	13.12	Katyayani-vrata slutter
Lørdag	17.12	Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras bortgang (faste til middag)
Lørdag	24.12	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Saphala Ekadasi*) Sri Devananda Panditas bortgang
Søndag	25.12	Bryd fasten mellem 8:38–10:59

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt
3 Srila Prabhupadas side
6 Prabhupada-meditationer
9 Karmaens veje
12 50 års jubilæum i Canada
13 Religion og sanser
14 Verdens lykkeligste mennesker
16 Sri Nathji Prabhu gået bort
18 DNA's digitale teknologi
19 Radio Krishna online
20 Tre slags halava

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krsna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2016, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

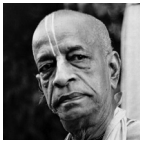

Civilisation og transcendens, 7

af Srila Prabhupada

Her fortsætter de svar, som Srila Prabhupada gav på en række spørgsmål, han blev stillet i juni 1976 af det indiske magasin Bhavan's Journal.

Nu kan man så sige: "Krishna er ikke længere tilstedeværende, så hvordan kan jeg overgive mig til Ham?" Krishna er ikke længere tilstedeværende? Krishnas instruktioner er der – *Bhagavad-gita*. Hvordan kan folk sige, at Krishna ikke længere er tilstedeværende? Fordi Krishna er absolut, er Han ikke forskellig fra Sine ord. Krishnas ord og Krishna Selv er det samme. Det er betydningen af Absolut Sandhed.

I den relative verden er ordet vand og substansen vand forskellige. Når jeg er tørstig, vil min tørst ikke blive slukket ved blot at sige "vand, vand, vand." Jeg har brug for virkelig vand. Det er naturen af den relative verden og relativ bevidsthed. Men i den åndelige verden eller i åndelig bevidsthed er navnet det samme som den ting, der benævnes med navnet. For eksempel synger vi Hare Krishna. Hvis Krishna var forskellig fra sangen af Hare Krishna, hvordan kunne man da finde tilfredsstillelse i at synge det dag ud og dag ind? Det er beviset. Et almindeligt navn, hvis man f.eks. synger "Hr. John, Hr. John," vil man holde op med det efter tre gange. Men dette Hare Krishna-*mahamantra* bliver man aldrig træt af, selv hvis man fortsætter med at synge eller recitere det døgnet rundt. Det er den åndelige natur af den Absolutte Sandhed. Det er praktisk. Alle kan se det.

Krishna er tilstedeværende gennem Sine ord og Sin repræsentant. Derfor råder vi alle til at acceptere Krishnas instruktioner i *Bhagavad-gita* og overgive sig til Hans ægte repræsentant. Man er nødt til at acceptere en *guru,* så hvorfor gå til en pseudo-*guru*, der vildleder os? Hvorfor ikke tage instruktioner fra en ægte *guru*? Nu er de i tvivl om, hvorvidt der er brug for en *guru.* Ja, der er brug for en *guru*, men man skal henvende sig til den virkelige *guru*. Det er instruktionen, som Krishna giver i *Bhagavad-gita*. Find dette vers:

tad viddhi pranipatena
pariprasnena sevaya
upadeksyanti tad-jnanam
jnaninas tattva-darsinah

Pusta Krishna: "Forsøg at lære sandheden at kende ved at opsøge en åndelig mester. Udspørg ham ydmygt og tjen ham. De selvrealiserede sjæle kan bibringe dig viden, for de har set sandheden." [*Bhagavad-gita* 4.34]

Srila Prabhupada: Dette er den virkelige vej – den, der har set sandheden, ligesom Arjuna har set Krishna. Arjuna hørte Krishnas instruktioner og sagde: "Du er den Absolutte Sandhed." Hvis vi nu følger Arjunas instruktion, vil vi forstå den Absolutte Sandhed. Så hvad er Arjunas instruktion? Find dette vers i det tiende kapitel.

Pusta Krishna:

arjuna uvaca
param brahma param dhama
pavitram paramam bhavan
purusam sasvatam divyam
adi-devam ajam vibhum

"Arjuna sagde: 'Du er Guddommens Højeste Personlighed, den højeste bolig, den reneste, den Absolutte Sandhed. Du er den evige, tran-

scendentale, oprindelige person, den ufødte, den største af alle.'" [*Bhagavad-gita* 10.12]

Srila Prabhupada: Og i *Vedanta-sutra* står der, *athato brahma jijnasa*: "Nu i den menneskelige livsform er det tid til at spørge ind til, hvad den Højeste Brahman er." I *Bhagavad-gita* har Arjuna forstået: "O Krishna, Du er den Højeste Brahman." Derfor bør Arjuna være vores *guru* og Krishna vores *guru*. Arjuna er Krishnas repræsentant, Krishnas ven. *Guruen* er afgørende. Men hvorfor gå til en falsk *guru*? Så vil man blive snydt. Hvis man er syg, er man nødt til at gå til en læge for at få behandling. Men man vil gerne gå til en virkelig læge, ikke til en bedrager, der ingen viden har om lægevidenskab og falsk udgiver sig for at være læge. *Guruen* er nødvendig, det er sandt. Men gå til den virkelige *guru*. Hvem er den virkelige *guru*? Den virkelige *guru* er Krishna eller den, der har set Krishna, sådan som Arjuna så Ham.

Civilisation betyder kontrol

Pusta Krishna: Må jeg stille det næste spørgsmål, Srila Prabhupada? "Er faste og andre kostreguleringer nødvendige for at kunne føre et åndeligt liv."

Srila Prabhupada: Helt sikkert. For at gøre fremskridt i åndeligt liv er en sådan *tapasya* afgørende. *Tapasya* vil sige frivilligt at acceptere noget, der kan gøre ondt. For eksempel anbefaler vi afståelse fra utilladt sex, beruselse, spil og kødspisning. For dem, der er forfaldne til disse dårlige vaner, kan det i begyndelsen være lidt svært. Men på trods af denne vanskelighed er man nødt til at overholde det. Det er *tapasya*. At stå tidligt op om morgenen gør lidt ondt for dem, der ikke er vant til det, men man er nødt til at gøre det. Ifølge de vediske tilhold er der nogle *tapasyaer*, der skal følges.

Det er ikke sådan, at "Jeg kan gøre det eller lade være." Denne askese skal følges. For eksempel beordres det i *Mundaka Upanisad*, at hvis man vil være selvrealiseret, skal man henvende sig til en åndelig mester: *tad-vijnan-arthad sa gurum evabhigacchet* [*MU*. 1.2.12]. 'Valgfrit' er ingen mulighed. Det skal gøres. Man må gøre alvor af den åndelige mesters ordre og *sastraernes*, skrifternes, ordre. Når man følger uden hensyn til, om det er bekvemt eller ubekvemt, blot fordi det skal gøres, kaldes det *tapasya*. *Tapo divyam* [SB 5.5.1]: Ligesom andre store åndelige autoriteter befaler Rsabhadeva, at dette menneskeliv er tilsigtet askese, der er rettet imod at erkende Gud. Derfor finder vi i vores vediske civilisation så mange regler og reguleringer.

I begyndelsen af livet skal man være *brahmacari*. Man skal bo hos den åndelige mester og agere som en simpel tjener. Hvis den åndelige mester siger: "Gå ud og hent noget brænde fra skoven," kan man være en kongesøn, men man kan ikke afvise den åndelige mesters ordre. Man skal gøre det. Selv Krishna fik ordre af Sin åndelige mester til at gå ud og hente tørt træ i skoven. Altså var Han nødt til at gøre det. Selv om Hans far var Nanda Maharaja, landsbyens *vaisya*-konge, og selv om Krishna var Guddommens Personlighed Selv, kunne Han stadigvæk ikke nægte det. Han var nødt til at gøre det. *Nicavat* – ligesom en simpel tjener. Dette er *brahmacarya*, åndeligt elevliv. Det er *tapasya*. *Tapasya* er så essentielt, at man er nødt til at gøre det. Et alternativ kommer slet ikke på tale.

Efter *brahmacari*-livet kan man gifte sig. Det betyder at træde ind i *grhastha*-livet, husholderlivet. Det er også *tapasya*. Man kan ikke have sex, når som helst man har lyst til det. Nej. Ifølge *sastra*: "Du skal have sex på denne måde: én gang om måneden og kun for at få børn." Det er også *tapasya*.

Nu om dage følger folk ikke nogen form for *tapasya*, men menneskelivet er tilsigtet *tapasya* – regulative principper. Selv i daglig omgang – lad os sige, at vi kører i vores bil og har travlt, og vi ser et rødt lys. Vi er nødt til at standse. Vi kan ikke sige: "Vi skal være der om nogle minutter. Vi er nødt til at komme af sted." Nej, vi er nødt til at standse. Det er *tapasya*.

Tapasya betyder at følge de regulative principper strengt ifølge den højere ordre, og

det er, hvad det vil sige at leve som menneske. Dyreliv betyder på den anden side, at man kan gøre, hvad man har lyst til. På gaden kan dyrene gå i højre eller venstre side. Det er lige meget. Deres ukorrekted ses ikke som en forseelse, fordi de er dyr. Men hvis et menneske ikke følger de regulative principper, er det syndigt. Det vil blive straffet. Tag det samme eksempel: Når der er rødt lys, bliver vi straffet, hvis vi ikke standser. Men hvis en kat eller hund forsynder sig – 'Jeg er ligeglad med det røde lys. Jeg går over' – straffes de ikke. *Tapasya* er for mennesket. Man skal gøre det, hvis man overhovedet ønsker at gøre fremskridt i livet. Det er essentielt.

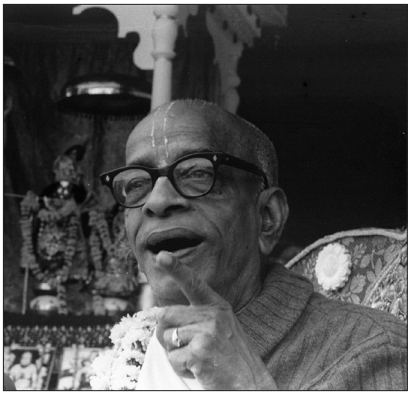

Pusta Krishna: Inkluderer *tapasya* så også kostreguleringer, Srila Prabhupada?

Srila Prabhupada: Det er også *tapasya*. For eksempel forbyder vi kødspisning. I jeres land er det lidt besværligt. Fra begyndelsen af er I vant til at spise kød. Moderen køber pulverkød og blander det med vand og giver det til spædbarnet. Jeg har set det. Praktisk taget alle opflaskes med kød. Alligevel siger jeg: "Spis ikke kød." Derfor er det besværligt. Men hvis man er seriøs med hensyn til at blive selvrealiseret, må man acceptere ordrer. Det er *tapasya*.

Tapasya gælder for kosten, for ens personlige opførsel, for omgangen med andre osv. osv. I alle aspekter af livet er der *tapasya*. Det beskrives alt sammen i *Bhagavad-gita*. Mental *tapasya*. Kropslig *tapasya*. Verbal *tapasya* – at beherske *vaco-vegam*, trangen til at tale løst eller lunefuldt. Man har ikke lov til at sige noget vås. Hvis man gerne vil tale, skal man tale om Krishna. Det er *tapasya*. Der er også *tapasya* i forbindelse med *krodha-vegam*, trangen til at udtrykke sin vrede. Hvis man bliver vred og gerne vil udtrykke det ved at slå en anden person og gøre noget voldeligt, vil *tapasya* begrænse én. "Nej, lad være med det." Der er også *tapasya* med hensyn til tungen, maven og kønsdelene. Man kan ikke spise hvad som helst eller når som helst, man ønsker det. Man kan heller ikke frit have sex, men kun ifølge de skriftlige tilhold: "Jeg er seksuelt inklineret, men jeg kan ikke gøre det. Dette er ikke tidspunktet." Det er *tapasya*.

Man bør praktisere *tapasya* i enhver henseende – i krop, sind, ord, personlig opførsel og omgang med andre. Det er, hvad det betyder at være menneske. *Tapo divyam* [*SB*. 5.5.1]: Hvis man slet og ret gerne vil være et menneske, og specielt hvis man ønsker at gøre fremskridt i åndeligt liv, må man handle i overensstemmelse med *sastras* tilhold. Det betyder *tapasya*. Før Brahma kunne tage del i skabelsen, måtte han gennemgå *tapasya*. Står der ikke det i *sastra*? Jo. Så *tapasya* er essentielt. Man kan ikke undgå det.

Og hvad er målet med at gøre *tapasya*? Målet er at glæde den Højeste Herre igennem den åndelige mester. *Yasya prasadad bhagavat-prasado*: "Man kan kun opnå Herrens nåde ved at opnå den åndelige mesters nåde." Det er ideen.

Men hvem underviser i denne *tapasya* i nutidens uddannelsesinstitutioner? Hvor er skolen eller universitetet? Eleverne ryger tilmed foran deres lærere, og det bliver tolereret. Ingen forseelse. Hvad kan man forvente af sådanne elever? Det er en dyrecivilisation. Det er ikke en menneskecivilisation. Ingen *tapasya*, intet *brahmacari*-liv. Virkelig civilisation betyder *tapo divyam* [*SB*. 5.5.1], guddommelig askese. Og denne *tapasya* begynder med *brahmacari*-liv, at lære at beherske sanserne. Det er begyndelsen på livet. Ikke "A-B-C-D" lærdom, hvor din karakter måske er dårligere end et dyrs, selv om du har en universitetseksamen. (Fortsættes i næste nummer)

PRABHUPADA-MEDITATIONER
Han reddede mig

af Satsvarupa Dasa Gosvami

I anledning af ISKCON's 50-års jubilæum bringes løbende i hele 2016 en meditation over Srila Prabhupada af Satsvarupa Maharaja. Her deler han nogle tanker om, hvordan Prabhupada reddede ham og hele tiden fortsætter med at gøre det.

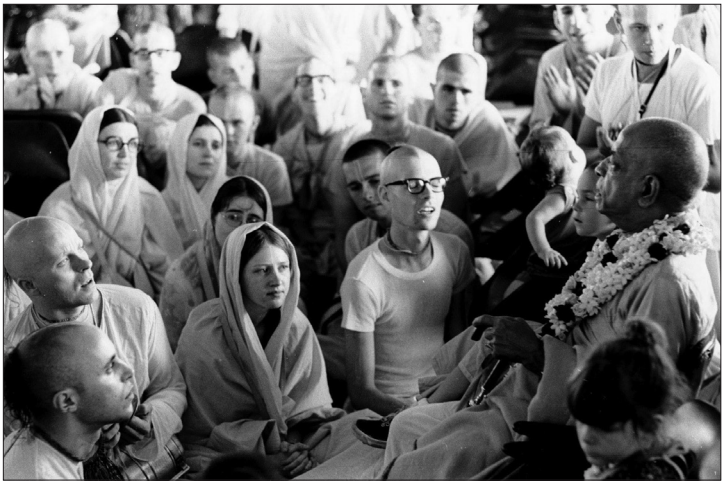

Man kan meditere på sit forhold til Srila Prabhupada på mange måder. En måde hurtigt at vække sin taknemmelighed til den åndelige mester på er at tænke på, hvordan man blev reddet af ham. Srila Prabhupada plejede at tænke på sin åndelige mester på den måde. Ved flere lejligheder blev Prabhupada overvældet, når han sagde: "Han reddede mig," og "Han trak mig ud af materielt liv."

Da Prabhupada berettede historien om Narada Munis tidlige liv, fortalte han, at ægte *acaryaer* arbejder på at redde de faldne sjæle:

"Bhaktivedanta'erne ser, at folk generelt spilder tiden på falske sanselige ting. Deres opgave er at få de uvidende masser til at genetablere det tabte forhold til Guddommens Personlighed. Igennem en sådan bestræbelse vækkes selv den mest tildækkede sjæl til ideen om åndeligt liv, og ved således at blive initieret af Bhaktivedanta'erne gør folk generelt fremskridt på vejen til transcendental erkendelse." (*SB*. 1.5.24, forklaring)

Vi kan også have gavn af at meditere på ordene "årsagsløs barmhjertighed". Vi fortjente ikke det store held, det var at få Prabhupadas selskab. Lige så lidt kom han, fordi han var tvunget af karmiske årsager og virkninger. Han kom ikke, fordi han tragtede efter personlig vinding. Der var ingen grund til, at han skulle komme, undtagen den Højeste Herres kærlige ønske om at bringe alle Sine uadskillelige dele tilbage til Guddommen. Prabhupadas årsagsløse nåde er materielt ufattelig, men det er en kendsgerning, at vi blev berørt af hans nåde.

Srila Prabhupada rådede os også til at huske, hvad vi var, før vi blev reddet af Hans Guddommelige Nåde. Vi bør "være bevidste om forskellen på vores nuværende og tidligere tilstande og altid passe på ikke at falde ned fra det mest ophøjede liv." (*SB*. 6.2.27, forklaring) Når vi tænker på vores liv før og efter at have mødt Srila Prabhupada, er vi meget taknemmelige og glade, men vi bør samtidigt også være kede af, at vi var så fanget af syndigt liv. Begge måder at tænke på bør holdes i live.

"Det er en ren hengivens pligt at fortryde sine tidligere syndige aktiviteter inden for utilladt sex, beruselse, kødspisning og spil. Ikke blot bør man opgive sine tidligere dårlige vaner, men må altid angre sine gamle syndige vaner. Dette er standarden af ren hengivenhed." (*SB*.

6.2.27, forklaring)

Taknemmelighed for Srila Prabhupadas årsagsløse barmhjertighed driver os til at handle på hans vegne som hans disciple. Og mens man handler på den måde, bør man altid være bevidst – både generelt og i detaljer – om, hvordan den rene hengivne kom og trak os op.

Da vi boede sammen i de tidlige dage

Gradvist stod det klart for mig, at jeg skulle dele min lejlighed med de andre. En dag under morgenmaden meddelte jeg derfor kort de hengivne i butikslokalet, at de kunne bruge badeværelset i min lejlighed om morgenen. Den næste dag havde jeg værelseskammerater, og min lejlighed blev til en *asrama*.

Alting var frisk og nyt dengang, og ideen om at bo i hengivnes selskab var et glædeligt koncept. Jeg tænkte på det som en handel: Jeg opgav én god ting (at bo alene), men jeg fik noget, der var endnu bedre (*vaisnavaernes* selskab). Jeg meldte mig ivrigt til at gøre det, der var brug for. Nogle gange, når jeg kom hjem fra arbejde og så nogle hengivne sove på madrassen, mærkede jeg et stik af fortrydelse. Mit private steds hellighed blev ødelagt. Men oftere føltes fællesskabsånden god, og vi var alle nære venner.

ISKCON voksede til at blive en organisation gennem gradvise forøgelser, og intet blev os nogensinde påtvunget af Swamien. Alting var frivilligt. Til udenforstående ville han sige: ”I kan se det med jeres egne øjne, eller I kan tale med fyrene, der er her sammen med mig. De arbejder døgnet rundt for Krishna. Se bare, hvordan de mærker de gode resultater deraf.” Hans plan var, at folk skulle gøre ting sammen i en gruppe, og han indbød alle til at være en del af det.

De fleste af os kom ikke med et bevidst ønske om at slutte os til en gruppe. Vi kom for at se Swamien under de uformelle møder i hans værelse, og lidt efter lidt fandt vi os selv gøre de samme ting sammen. Til at begynde med lavede Prabhupada mad til sig selv og spiste alene. Så begyndte Kirtanananda at lave mad til ham og nogle andre, og snart mødte en halv snes hver dag op til frokost. Det var frokostgruppen. Og så var der en gruppe, der kom til morgenlektionerne, og en gruppe, der kom til aftenklasserne. For de flestes vedkommende var det de samme mennesker. Da Swamiji fortalte, at han havde brug for hjælp til at maskinskrive og redigere, maskinskrev jeg, og Hayagriva redigerede – et andet samarbejde. Og nogle meldte sig og gav ham penge til at betale for hans udgifter. Da han dannede sit registrerede samfund, ISKCON, bragte det virkelig tingene sammen og gjorde hans formål åbenlyse. Vi forstod ikke det hele med det samme, men gradvist, som det blev bygget op.

Swamijis frelsende nåde

Han reddede mig, da jeg var mest i uvidenhedens mørke. Det må vi ikke glemme. Vi skal holde mindet om vores omvendelse i live. Taknemmelighed over for Srila Prabhupada som den, der reddede os, er ikke blot taknemmelighed for en tjeneste i fortiden. Snarere har vi konstant brug for hans frelsende nåde, og han er altid parat til at beskytte os. Selv efter *diksa [indvielse]* testes en discipel hele tiden af *maya*. Der er alle chancer for igen at falde ned og vende tilbage til sit tidligere liv. Selv Herren Brahma er tilbøjelig til at falde under illusion og lide, og derfor vender han sig til Herren: ”Jeg beder om, at jeg under mine materielle aktiviteter ikke må afvige fra de vediske hymner.” (*SB*. 3.9.24)

Srila Prabhupada kommenterer til denne bøn:

“Brahma er som den allerbedste *brahmana* bange for at falde ned, og derfor beder han Herren om beskyttelse. Det er en advarsel til alle og enhver, der er på det åndelige fremskridts vej i livet. Medmindre man beskyttes tilstrækkeligt af Herren, kan man falde ned fra sin åndelige position. Derfor skal man hele tiden bede Herren om beskyttelse og velsignelse til at gøre sin pligt.” (*SB*. 3.9.24, forklaring)

I tilfældet med Herren Brahma var den Højeste Herre hans direkte åndelige mester, men i alle andres tilfælde skal vi vende os til både *guru* og Krishna. Vores behov for dette forhold er et løbende behov, hvilket er et andet bevis på, at forholdet ikke mindskes med tiden eller er begrænset til én handling, som vores *guru* gjorde, da vi var begyndere og havde brug for et indledende løft.

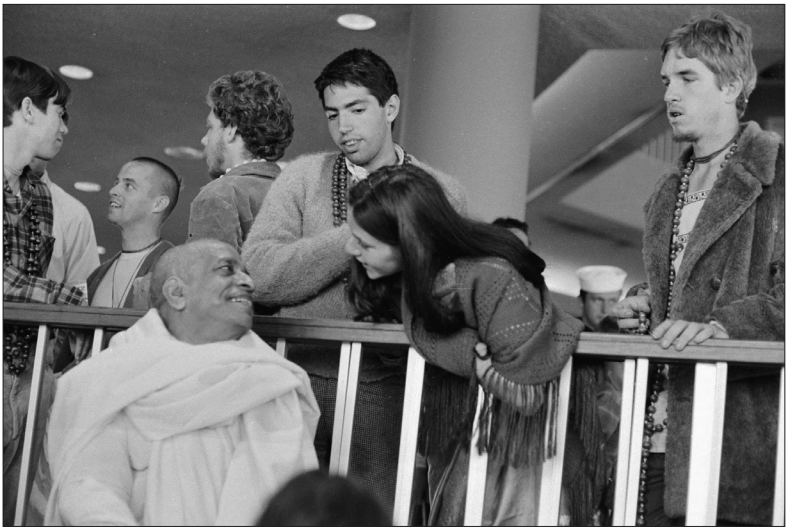

Da Srila Prabhupada gik bort, blev hans tilhængere tvunget til at lære, at deres forhold til ham fortsatte gennem tjeneste i adskillelse. Forud for Prabhupadas bortgang havde vi hørt om tjeneste i adskillelse, men nu måtte vi lære det som en integreret del af livet. Den kendsgerning, at Prabhupadas tilhængere kunne fortsætte som før og forøge deres følelser af hengivenhed og tilmed deres evne til at tjene, beviste, at han stadigvæk i høj grad var hos dem.

Selv om vi på nogle måder er blevet voksne og modne, fortsætter vi med at være disciple af Srila Prabhupada. Efter nogle års erfaring ved disciplen, hvad der forventes af ham, og således følger han reglerne og reguleringerne og gør sine rutinepligter. Han behøver ikke hele tiden at få disse ting at vide. Man lærer også, at styrken til at gøre hengiven tjeneste gives af Herren Krishna i form af transcendental viden. Men selv når man kender til disse forhold og prædiker om dem til andre, er *guruens* nåde altid den aktive ingrediens.

En kriger kan have et godt våben, men hvis han ikke har styrke til at løfte og bruge det, vil han blive besejret. Styrken til at kæmpe imod *maya* er en åndelig styrke (*bala*), der gives ved Herren Balaramas nåde. Den åndelige mester er Herren Balaramas repræsentant. Derfor er det ham, vi bør bede til om løbende beskyttelse (vi kan drage en sondring her mellem meditation og bøn. Bøn er en slags meditation med vægt på personlig bønfaldelse. I det før omtalte eksempel med Herren Brahma bad han til den Højeste Herre og anmodede indtrængende om Hans hjælp). Prabhupada bemærker: "Den eneste bøn til Krishna er: 'Kære Herre, giv mig venligst styrken til at tjene Dig.' Enhver anden bøn kan aldrig gøre jer lykkelige." (Fra en forelæsning i august 1975)

Ligesom Prabhupadas nåde er den konstante faktor til åndelig succes, er hans mishag den direkte årsag til fald. Derfor bør vi altid være bevidst om grove og subtile former for *guru-aparadha* [forseelser imod den åndelige mester]. Men alle farer på vejen såsom fortsatte fristelser fra *maya* eller begåelsen af forseelseer imod *guruen* kan afbødes igennem det oprigtige forsøg på at følge Herren Krishnas lære, som den gives af Hans rene hengivne. Vi behøver ikke blive nedtrykt over det forhold, at vi altid har brug for hjælp, og at der er fare for hvert skridt. Alt, vi behøver, er hele tiden at være bevidst om vores svaghed og vende os til den, der kan redde os. Som Prabhupada anbefaler det: "Vi skal blot bede, 'Krishna, vær venlig at samle mig op.'" Ikke bare én gang, men hele tiden.

KARMAENS VEJE

af Amogha-drk Krishna Dasa

”Det er meget svært at forstå de indviklede detaljer omkring handling. Derfor bør man til fulde forstå, hvad handling er, hvad forbudt handling er, og hvad uvirksomhed er.” (Herren Krishna, *Bhagavad-gita* 4.17)

Karmaens veje er uudgrundelige. Vi kan på intet tidspunkt fuldt ud begribe, hvorfor gode og dårlige ting sker. Det, vi imidlertid kan forstå, og som Krishna vil have os til at forstå, er naturen af *karmaens* kompleksiteter, så vi igennem en sådan forståelse kan opgive vores tilknytning til *karma*. Denne lære giver Krishna bl.a. i *Bhagavad-gita* og *Srimad-Bhagavatam*.

Hvad er karma?

Den grundlæggende betydning af ordet *karma* er kort og godt *handling*. Men siden alting, vi gør, sender en tilsvarende reaktion tilbage til os, antyder ordet *karma* ikke blot *handling*, men også *reaktion*. Dette illustreres af Newtons 3. lov: ”For hver aktion er der en lige så stor og modsat rettet reaktion.” Det betyder, at den kraft eller energi, vi sender ud, i sidste ende kommer tilbage til os. Hvis vi f.eks. slipper vores vrede løs på vores omgivelser, vil vores omgivelser i sidste ende slippe deres vrede løs på os. Lad os derfor være forsigtige og hellere tolerere det, der kommer til os, ved at recitere Herrens hellige navne:

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

På den måde undgår vi at forøge vores umiddelbart forestående *karma*.

Vores hengivne skrifter fortæller os, at ved at synge Herrens hellige navne i en hjælpeløs, andægtig ånd reduceres vores dårlige *karma* til et minimum, og vi bliver i stand til at tjene Herren på det transcendentale plan.

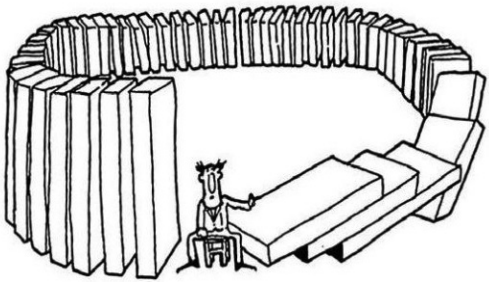

Karma som skæbne

Det, som Newton nok ikke vidste, er, at reaktionerne på vores handlinger også gemmes på det subtile, umanifesterede plan for at blive administreret af halvguderne. Halvguder kaldes *daiva*, der også er synonym med ordet *skæbne*. I *Mahabharata* (13.6.7–47) forklarer Brahma efter at være blevet spurgt af Vasistha, hvorvidt skæbne eller handling er det mest kraftfulde: ”Ligesom agerjorden, selv om den pløjes, ikke kan avle frugter uden frø, er skæbnen magtesløs uden den personlige bestræbelse.”

Hvis der ydermere kun var skæbnen, og der ingen garanti var for at få noget ud af sit arbejde, ville mennesker let blive apatiske: ”Hvis *karma* ikke bar frugt, ville alle handlinger være forgæves, og mennesker ville blot hvile sig op ad skæbnen og blive dovne.”

Brahma runder diskussionen af med at bemærke, at skæbnen følger i kølvandet på menneskets bestræbelse:

anupahatam adinam karmakarena daivam
nayati purusakarah samcitas tatra tatra

”Skæbnen følger handling. Kun på de steder, hvor handlingen lægges for dagen, viser skæbnen sin hånd.”

Karmaens tekniske detaljer

Et menneskes vordende handlinger kaldes *kriyamana karma*. Forudbestemt *karma*, der tvinger os til at gøre visse skæbnebestemte handlinger, kaldes *prarabdha karma*. Vores lager af *karma,* der er blevet opsamlet igennem et ukendt antal liv, kaldes *sancita karma*. Det er de tre grundlæggende former for *karma*. Med bonden som eksempel forklarer *Padma Purana* (2.94.7): ”Ligesom agerdyrkerne høster afgrøden af frøet, de sår i deres marker, nyder mennesker på samme måde frugten af deres *karma*.”

Kriyamana er de frø, vi smider omkring os lige nu. Det er med andre ord de handlinger, vi gør i dette liv. I dette liv gør vi mange forskellige ting, der tager forskellige tidsrum, før de bærer frugt. Mange ting giver hurtige resultater, ligesom vores tørst slukkes omgående, når vi drikker vand. Andre ting som at arbejde for at tjene penge til at bygge et hus giver resultater senere.

Prarabdha er frø, som vi såede før dette liv, og som vi nyder nu. For eksempel skal et træ vokse i 50 år, før vi kan bygge et hus af det. Vi plantede det i vores sidste liv, og i dette liv anvender vi dets træ. Derefter kan vi bo i huset i 100 år, indtil det bryder sammen.

Andre handlinger, som vi gør nu, og hvis reaktioner ikke rammer os i dette liv, men gemmes til fremtidige liv, hvorved de føjes til vores samlede beholdning af *karma*, kaldes *sancita*.

Med hensyn til naturen af vores formål eller motivation er der også tre slags handlinger: 1) retskafne (*dharma*), 2) syndige (*adharma*) og 3) transcendentale (*bhakti-yoga*). Retskafne handlinger kaldes også *punya-karma*. Proportionalt med vores fromhed giver de os materiel lykke helt op til forfremmelse til de himmelske verdener. Syndige handlinger er *papa-karma* og bringer helvedes ulykke over os. Transcendental handling, der i *Bhagavad-gita* defineres som ren hengiven tjeneste til Krishna, bringer os på den anden side til en grænseløs åndelig sfære, der er fri for dualiteterne af glæde og lidelse. I denne transcendentale tilstand er man blot optaget af at gøre sin Gudsgivne pligt for at glæde Gud. Uden at skabe hverken gode eller dårlige karmiske frø eller indtryk, der nødvendigvis vil knytte én til fremtidige kropslige omstændigheder, befries det levende væsen ved Krishnas nåde igennem den åndelige mester, der giver ham adgang til transcendensen. Som det forklares af Jiva Gosvami i *Bhakti-sandarbha* (868):

divyam jnanam yato dadyat
kuryat papasya sanksayam
tasmad dikseti sa prokta
desikais tattva-kovidaih

”Processen, der skænker én *divya-jnana* (transcendental viden) og tilintetgør synd, kaldes *diksa* af de åndelige personer, der har set Sandheden.”

Som resultat slettes disciplens forudgående *samskaraer* eller karmiske indtryk fuldstændigt ét efter ét, som det forklares i *Padma Purana*:

aprarabdha-phalam papam
kutam bijam phalonmukham
kramenaiva praliyeta
visnu-bhakti-ratatmanam

”For dem, der er engageret i *Visnu-bhakti*, tilintetgøres skridt for skridt *aprarabdha*, *kutam*, *bija* og *prarabdha-karma*.”

Aprarabdha er frø, der såes i vores nuværende karmiske liv på Jorden og ikke har manifesteret sig endnu, men vil gøre det, siden de nu spirer. *Bijam* refererer til *sancita* eller hele beholdningen af karmiske frø, der ikke er sået endnu. *Prarabdha* er selve det manifesterede *karma*. *Kutam* er ønsker i form af *samskaraer* eller subtilt indprentede tendenser, der er skabt af vores tidligere handlinger og vil vokse, hvis vi vander dem, dvs. giver efter for dem.

Sletning af karma

Fra Vedaerne lærer vi, at formålet med enhver ydre offerhandling er at tænde

den virkelige offerild på vores hjertes alter. Det kan kun gøres igennem transcendental viden (*divya-jnana*), der også kaldes hengiven tjeneste (*bhakti-yoga*). Den indre og ikke den ydre offeraktivitet er det, der vil bringe os lykke. Citragupta er Yamarajas udnævnte tjener, der nedskriver de virkelige hensigter med vores handlinger, sådan som de er indprentet på vores underbevidsthed (*citta*), hvor de gemmes (*gupta*). På dødstidspunktet skal vi stå til regnskab for alle vores fejltagelser. Men hvis vi nu begynder omhyggeligt at blæse til *bhakti-yogaens* ild i vores hjerter, er der gode chancer for at aflaste Citragupta fra en masse papirarbejde. Hvis vi gør det rigtigt, rejser flammen af transcendental viden (*jnanagni*) sig, og Citraguptas regnskabsbøger brændes til aske! Ifølge Herren Krishna i *Bhagavad-gita* (4.37):

yathaidamsi samiddho 'gnir
bhasma sat kurute 'rjuna
jnanagnih sarva karmani
bhasma sat kurute tatha

"Ligesom et flammende bål forvandler brænde til aske, brænder kundskabens ild alle reaktioner på materielle handlinger til aske."

Når karmaens roterende vifte standser

"Hvorfor gennemgår hengivne fortsat kropslige og mentale lidelser?" Svaret er, at det er ligesom, når man trækker stikket ud til en ventilator, fortsætter ventilatoren med at køre rundt i et stykke tid endnu. Efter at være blevet en hengiven skal man stadigvæk opbrænde *prarabdhaen* eller resterne af den samlede *karma*, der virker i den krop, man er i. Imidlertid tager Guddommens Højeste Personlighed sig af den *karma*, som det beskrives i *Srimad-Bhagavatam* (3.28.38):

"Ledelsen af en sådan befriet *yogis* krop såvel som sanser overtages af Guddommens Højeste Personlighed, og den fungerer, indtil dens skæbnebestemte aktiviteter er afsluttet. Den befriede hengivne, der er vågen over for sin egen naturlige position og dermed situeret i *samadhi*, det højeste fuldkomne stadie af *yoga*, accepterer ikke biprodukterne af den materielle krop som sin egen. Således anser han sine kropslige aktiviteter for at være ligesom aktiviteterne hos en krop i en drøm."

Fordi han blev en hengiven af Krishna, forstår han, at hans materielle eftervirkninger blot er flygtige rester af den drømmelignende materielle verden, som han før var engageret i og nu er ved at forlade for altid. Som Srila Prabhupada forklarer det i sin forklaring til ovenstående vers: "Ligesom den, der er vågen, ingen forbindelse har med aktiviteterne i en drømmekrop, har en vågen, befriet sjæl ingen forbindelse med aktiviteterne i den nuværende krop."

Ligesom en slukket ventilator gradvist går langsommere og langsommere, reduceres en hengivens karmiske bagage gradvist til nul i takt med, at han i fuld alvor gør fremskridt i at forsage frugtstræbende aktiviteter til fordel for hengiven tjeneste til Krishna. At handle fuldstændigt i Herrens tjeneste kaldes *akarma*, der betyder handling på det transcendentale plan, der er fri for karmiske aktioner og reaktioner. Enhver reaktion eller respons på ens handlinger er fra det øjeblik direkte fra Krishna til Hans hengivne, ikke fra *karma*.

50 ÅRS JUBILÆUM I CANADA

Den 2. og 3. september var Complexe Desjardins i hjertet af Montreal i anledning af ISKCON's 50-års jubilæum sted for den eksotiske kulturfestival 'Journey to the Heart of India'. 15.000 mennesker besøgte festivalen over de to dage og blev modtaget af en omfattende præsentation af Srila Prabhupadas enestående bidrag til verden. Disse blev illustreret af 20 topprofessionelle udstillinger omkring temaer som hellige skrifter, *Bhagavad-gita*, Srila Prabhupada, ISKCON's 50 år, åndelige løsninger på verdens problemer, økolandsbyer, harmoni med Jorden, en højere vegetarisk smag, *ayurveda* osv. På den store scene optrådte kunstnere med det bedste af Indiens traditionelle hengivne kunstarter som dans, musik og teater. Mange af de tusinder af besøgende var selv åndeligt søgende mennesker, der allerede kendte til Indiens *yoga*- og visdomstradition.

Festivalen fortsatte i Montreals Hare Krishna-tempel den 4. og 5. september. Over 600 hengivne og gæster fra hele Canada fejrede med taknemmelige hjerter det mirakuløse, som Srila Prabhupada opnåede. Flere æresgæster inklusive Guru Dasa, Suresvara Dasa, Malati Dasi og Srutirupa Dasi delte deres personlige minder fra dengang, de var tæt på Srila Prabhupada.

Et højdepunkt var mandagens *maha-harinama* med 60 hengivne, der sang i Montreals centrum i over to timer på deres vej til det sted, hvor Srila Prabhupada boede på sit historiske besøg her i sommeren 1968.

ISKCON Canadas leder, Bhaktimarga Swami, kommenterede: "Organisatørerne nåede en milepæl med deres præsentation … Programmet på scenen og udstillingerne, der foregik i dette fornemme kompleks var tiltrækkende, flotte at se på, relevante, vidtspændende og åndelige." Malati Devi Dasi udtrykte sin ærlige værdsættelse: "… at præsentere ISKCON 50 til Montreals by på sådan en fabelagtig måde var bare så stilfuldt og gennemført. Endnu engang tak fra mit hjerte for atter et eksempel på beslutsom dedikering til Hans Guddommelige Nåde [Srila Prabhupada]."

Denne milepælsbegivenhed har inspireret ISKCON Canadas store samfund så meget, at der nu lægges planer om en gentagelse af begivenhederne i forbindelse med 50-året for Srila Prabhupadas historiske besøg til Montreal i 1968.

Lykønskning fra Canadas premierminister, Justin Trudeau

I anledning af ISKCON's jubilæum sendte Canadas premierminister Justin Trudeau den 30. september en lykønskning til ISKCON Toronto specielt og Hare Krishna i Canada generelt. Premierministeren skrev:

Kære Venner.

Det er mig en glæde at udtrykke mine varmeste hilsener og lykønskninger til medlemmerne af Hare Krishna-templet i Toronto nu, hvor I fejrer 50-året for grundlæggelsen af ISKCON, det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed.

Denne milepæl giver hengivne af Krishna en fantastisk mulighed for på ny at bekræfte deres dybfølte åndelige tro. Sammen med tilhængere fra hele verden vil Canadas aktive Krishna-samfund fejre sin tros lære og visdom med dans, sang, meditation, bøn og andre hævdvundne traditioner.

Canada defineres af – og prydes af – sin pluralisme. Ved at åbne sine døre til verden er Canada blevet et samfund, der rummer en blanding af sprog, kulturer og religioner. Denne særlige lejlighed er en påmindelse om, at vores land er hjem for en mangfoldighed af kulturer, der er vævet sammen til et stærkt og aktivt multikulturelt stof.

Modtag mine bedste ønsker om et mindeværdigt jubilæum og fortsat fremgang.

Oprigtigt

Justin P. J. Trudeau, premierminister for Canada

RELIGION OG SANSER

af Lalitanatha Dasa

Et indlæg skrevet til religion.dk om forholdet mellem religion og sanser.

Uanset om vi er mennesker, dyr eller planter, er vi sansende væsener, der ser, hører, føler, smager, lugter og tænker. Det er vi ifølge Vedaerne, fordi vores oprindelse, Gud, som et bevidst, sansende væsen Selv har sanser. Ifølge *Bhagavad-gita* 13.14:

"Overalt er Hans hænder og ben, Hans øjne, hoveder og ansigter, og Han har ører overalt. På denne måde eksisterer Oversjælen og gennemtrænger alting."

Oversjælen, der gennemtrænger hele universet, er et af Guds (Krishnas) aspekter, der har sanser og er bevidst om alt, hvad der foregår i hvert atom og i hjertet på os alle. Krishna har ikke materielle sanser af kød og blod, men Han har sanser ikke desto mindre, for Han er den Højeste Bevidsthed, hvilket betyder, at Han er en person med sanser.

Som bittesmå dele af Gud er vi også bevidste og har sanser ligesom Ham. Vore sanser er heller ikke materielle. I denne verden ser, hører, føler osv. vi med andre ord blot igennem kød og blod, selv om vi dybest set intet har at gøre med de materielle kroppe, der nu dækker os.

Krishna kaldes Hrishikesha, der betyder Sansernes Herre, fordi vores egentlige evige natur er at engagere vore sanser i at tilfredsstille Ham. Det er ligesom vore legemsdele, der tjener hele kroppen. F.eks. giver hænderne mad til munden, der giver den videre til maven, hvorfra energien i maden sendes ud til hele kroppen inklusive hænderne. På samme måde opnår vi naturligt tilfredsstillelse og tilfredsstiller alle, når vi giver tjeneste med vores sanser til Sansernes Herre. Men hvis vi prøver at tilfredsstille os selv med vores sanser, bliver vi frustrerede, ligesom hånden ville blive det, hvis den forsøgte at spise selv i stedet for at give maden til maven.

Ifølge *Bhagavad-gitas* filosofi er vore sanser virkelige, så det tjener intet formål at fornægte deres aktiviteter. Kunsten er snarere at holde sanserne aktivt forbundet med Gud, Sansernes Herre, og lade dem handle for Hans tilfredsstillelse. Derfor fortæller Krishna Arjuna i *Bhagavad-gita*, at han ikke skal afholde sig fra at kæmpe, men i stedet engagere sine sanser i den Højestes tjeneste og være et redskab i Hans hænder.

Bhagavad-gitas sansefilosofi er praktisk og kan følges af alle, selv af et barn. Der er ingen fornægtelse af sanserne, men fuldt sanseengagement i Guds tjeneste. For eksempel laver man som en hengiven af Krishna mad ligesom alle andre. Men i stedet for at lave den til sig selv, laver man den til Krishna. Efter at man ofret maden til Krishna, og Krishna har smagt på den i kraft af Sit allestedsnærvær, spiser man maden, imens man tænker på, hvordan Krishna først har smagt på den.

At lave mad til og ofre sin mad til Gud på denne måde er en religiøs aktivitet, der med det samme giver resultater. Jeg husker, da jeg begyndte at ofre min mad på denne måde, hvordan maden fik en anderledes, guddommelig smag, der ikke kan beskrives med ord. Og maden gav en tilfredsstillelse, som "almindelig" mad aldrig havde givet. Et praktisk resultat var, at pludselig kunne jeg styre min tunge i stedet for at være dens slave. Tungen havde ellers i tide og utide drevet mig til at spise mere, end jeg ønskede, af ting, som jeg dybest set slet ikke ønskede at spise.

Hvad mere er, oplevede jeg, at ved at engagere ikke bare min tunge, men alle mine sanser i relation til Gud, begyndte jeg hele tiden at kunne mærke Guds allestedsnærværende tilstedeværelse. Det er også, hvad der vil ske ifølge Vedaerne. Gud kan hverken opleves eller erkendes på en materiel eller intellektuel måde. Men hvis man konstant engagerer sanserne i Hans tjeneste, afslører Han Sig for en og er altid nærværende. Således står der skrevet:

"Ingen kan forstå den transcendentale natur af Guds navn, form, kvalitet og aktiviteter med sine materielt tildækkede sanser. Men hvis man engagerer sine sanser i tjeneste til Herren, afslører Han Sig af Sin egen frie vilje for én."

VERDENS LYKKELIGSTE MENNESKER

af Lalitanatha Dasa

Lykke er en dejlig ting, er de fleste af os sikkert enige i. Til alt held er vi danskere blandt de lykkeligste mennesker i verden, i hvert fald ifølge visse lykkeforskere og også ifølge de ølreklamer, der sommetider møder én, når man ankommer til en dansk lufthavn. I den seneste undersøgelse, som bl.a. Politiken omtalte den 22. oktober 2016, svarede 73 procent af de adspurgte danskere, at de var meget tilfredse med deres liv, og 25 procent var nogenlunde tilfredse. Kun 2 procent var noget eller helt utilfredse med deres liv.[1] 98 procent lykkelige mennesker må trods alt siges at være flot.

Så vidt, så godt. Men der er alligevel noget ved dette lykkebillede, der ikke stemmer. Hvorfor er ca. 900.000 danskere storforbrugere af alkohol, når de nu er så lykkelige? 140.000 er så alkoholiserede, at kun behandling kan hjælpe dem ud af deres misbrug.[2] Siden 98 procent af danskerne mener, at de er lykkelige, må de fleste af disse alkoholikere være inkluderet i det tal. Men er alkoholikere lykkelige?

Der er også det faktum, at ikke bare er Danmark verdens lykkeligste land, men vi har også verdens største forbrug af lykkepiller. Ca. 10 procent eller omkring en halv million danskere indtager lægeordineret såkaldt lykkemedicin mod deres depressioner og følelse af håbløshed i livet. Det er mere end noget andet land i verden.[3] Er det derfor, vi er så lykkelige?

Skilsmisseprocenten er et andet interessant tal. I 2014 blev 28.331 par gift i Danmark. Så de må da have været lykkelige. Men i samme år blev 19.435 ægtepar skilt.[4] Det svarer til en skilsmisseprocent på næsten 70 procent. Åbenbart er vi ikke 98 procent lykkelige over vores partnere eller familieforhold.

Man kunne i denne sammenhæng også nævne de over 33.000 stofmisbrugere eller de mere end 6.500 selvmordsforsøg hvert år (over 600 lykkes, næsten tre gange så mange som trafikdræbte) plus andre anomalier. Hvorfor skulle jeg da tro på, at vi faktisk er så lykkelige, som vi selv tror det, eller i hvert fald hævder det, når vi bliver spurgt?

For 5.000 siden bemærkede den store vismand Vidura:

”Både den tåbeligste blandt tåber og den mest intelligente blandt intelligente nyder lykke, imens personer imellem dem lider de materielle kvaler.” (*SB*. 3.17.17)

Med andre ord er tåben ifølge Vidura så dum, at han tror sig lykkelig, fordi han er blind over for virkeligheden. Eksemplet, der ofte gives, er geden, der står i kø med andre geder uden for slagteriet. Foran i køen for øjnene af ham får en anden ged hovedet kappet af. Men han er lykkelig, fordi de har givet ham noget græs, som han står og æder. Hvis han havde været intelligent, ville han have forstået, at om nogle minutter er det hans tur til at blive slagtet. Men fordi han kun er en ged, føler han sig lykkelig, bare han har noget at æde.

På samme måde kan tåbelige mennesker ikke se, at det ikke er muligt at være lykkelig i et liv, som døden når som helst kan sætte en stopper for, hvilket den snart gør for os alle. 50 eller 100 år er ikke meget i denne sammenhæng. Som Krishna nævner det i *Bhagavadgita*, er alle steder i denne materielle verden lidelsesfyldte steder, hvor der hele tiden er gentagen fødsel og død. Det er bogstaveligt talt fysisk umuligt at være lykkelig, når jeg har døden hvilende ved mine fødder ligesom en giftslange, der blot venter på at hugge giftt ænderne i mit ben, hvad øjeblik det skal være.

Den eneste måde at være lykkelig på i en sådan situation er ved at gøre sig blind og lade, som om slangen – altså døden – ikke er der. Derfor søger mange til beruselse i et forsøg på at lukke øjnene for deres egen snarlige undergang. Desværre er det ikke nogen vej

til permanent lykke, men til sindssyge og vanvid.

Så er der på den anden side det mest intelligente blandt intelligente mennesker. Det er også lykkeligt ifølge Vidura – og vel at mærke virkeligt lykkeligt og ikke blot bevidstløs som tåben. Hvorfor? Fordi den intelligente person ved, at han slet ikke er af denne verden. Han ved, at hans virkelige selv er forskelligt fra den midlertidige fysiske verden inklusive den fysiske krop, som han befinder sig i lige nu. Derfor bekymrer den fysiske krops død ham ikke. Han ved, at han af natur er en evig og uforanderlig åndelig person, og at der bag denne verden også er en evig åndelig person, som det er hans natur at have et evigt forhold til.

Med andre ord forstår han, at hans virkelige evige forbindelse er til Krishna, Guddommens Højeste Personlighed, det Højeste Selv. Han kultiverer og hviler derfor i sit forhold til Ham, hvilket giver ham en uendelig dyb transcendental lykke. Denne transcendentale lykke er uafhængig og upåvirket af denne verdens midlertidige forekomster af materiel lykke og lidelse, varme og kulde, godt og dårligt vejr, rigdom og fattigdom, sundhed og sygdom osv., som ellers er de ting, som manges følelse af lykke styres af (når det er sommer og sol, er de lykkelige; når det er gråvejr, er de samme mennesker deprimerede osv.).

Vel er danskerne ej verdens lykkeligste mennesker, hvilket det rekordhøje alkoholindtag, lykkepilleforbrug, skilsmisseprocent mm. burde gøre klart for enhver. Men hvis vi virkelig skulle være så lykkelige, som det påstås, er det tåbens lykke ligesom geden, der er blind over for sin egen snarlige undergang. Jeg har dog svært ved at tro, at vi danskere kollektivt er så dumme. Nogle af os måske, men 98 procent? Måske er forklaringen bare, at vi som folkefærd generelt er stolte og har svært ved at være så ærlige over for os selv og andre, at vi tør indrømme, når vi bliver spurgt om det, at vi egentlig ikke er lykkelige, men grundlæggende er utilfredse og frustrerede over vores liv.

Hvorom alt er, er den gode nyhed, at det faktisk er muligt at være lykkelig, selv i Danmark, men den virkelige lykke kommer ikke fra nogen ydre materiel situation. Det er en transcendental lykke, der kommer indefra ved at blive frygtløs ved at have et forhold til Krishna, specielt ved at synge og recitere Krishnas navne – Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare – omgås med Hans hengivne og leve sit liv til Hans tilfredsstillelse. Den lykke kan opleves af alle, uanset hvor man er i verden – selv i Danmark.

1 De lykkelige bliver lykkeligere - de utilfredse står i stampe, Politiken den 22.10.2016, se http://politiken.dk/indland/ECE3432560/de-lykkelige-bliver-lykkeligere---de-utilfredse-staar-i-stampe/.

2 Se http://www.blaakors.dk/viden/viden-om-alkoholomraadet/statistik.

3 Se http://www.faktalink.dk/titelliste/lykkepiller00/lykkepiller04.

4 http://www.dst.dk/da/Statistik/NytHtml?cid=19191

SRI NATHJI PRABHU GÅET BORT

Den 17. oktober 2016 døde en ISKCON's store hengivne og betydeligste støtter i Indien, Sri Nathji Prabhu (Dr. N.D Desai). Hans død kom uventet og pludselig, da han blev ramt af et hjertestop under et besøg i Bhutan, 76 år gammel.

Sri Nathji Prabhu blev født som Narendra Dharmsind Desai den 22. maj 1940 i Baroda, Gujarat, Indien. Hans mor, Shanta Ben, var en hengiven af Krishna og bad om, at hendes søn også måtte blive en stor hengiven af Krishna.

Narendra tog uddannelse som ingeniør fra University of London i 1961 og færdiggjorde sin Ph.D. fra University of Pennsylvania i 1964. I årene herefter opbyggede han et stort forretningsemperium i Indien bl.a baseret på belysningsindustri og blev en af Mumbays mest velhavende mænd.

Han mødte Srila Prabhupada i 1971, hvilket ændrede hans liv for altid. Til at begynde med hældte han mest til den upersonlige *mayavada*-filosofi og diskuterede voldsomt med Prabhupada om dette. Men han endte med at blive overbevist om overlegenheden i Prabhupadas personalistiske filosofi.

Dr. Desai nåede ikke at blive initieret af Srila Prabhupada. Da Radhanatha Swami nogle år senere begyndte at prædike i Mumbay, hjalp Dr. Desai ham med at starte Radha-Gopinatha-templet i Chowpatty og tog initiering fra ham som Sri Nathji Dasa. Sri Nathji førte således sammen med Radhanatha Swami Chowpatty-templet fra praktisk ingenting op til at være et af ISKCON's mest succesfulde templer noget sted i verden, og han var involveret i de fleste af de store projekter, der er udgået fra dette tempel de sidste årtier.

Sri Nathji Prabhu er således et eksempel på en mand, der opnåede en grad af både materiel og åndelig succes, som det kun er få forundt. Han havde adskillige universitetsgrader og gav jævnligt videnskabelige forelæsninger verden over på mange universiteter, og han bestred ledende stillinger i mange af Indiens største forretningsforetagender. Samtidig var han en stor hengiven og åndelig personlighed og har støttet ISKCON på talrige områder. I tilgift var han beskedenheden i egen person. På samme dag kunne han ses deltage i templets morgenprogram og give forelæsningen over *Srimad-Bhagavatam*, senere i løbet af dagen forhandle store forretningsaftaler på plads og underskrive dem for til sidst at afslutte dagen med at skære grønsager i tempelkøkkenet om aftenen. Han var altid en tjener.

Vil man læse mere om Sri Nathji, kan bogen *Bhakti-Yoga in Business, The Spiritual Journey of Dr. N.D. Desai* af Satyaraja Dasa anbefales (se http://store.krishna.com/bhakti-yoga-in-business-the-spiritual-journey-of-dr-n-d-desai/). Der fortæller Sri Nathji: "Både min mor og far støttede selvfølgelig ideen om, at alting tilhører Krishna, og vi endte derfor med at praktisere *vaisnava*-princippet om at give 50 procent af vores indtægt til hengivne aktiviteter, hvilket vi gjorde igennem ISKCON eller andre velgørende organisationer." Her tilføjer Satyaraja: "Med tiden gav han meget, meget mere end 50 procent. Han gav alting."

Sri Nathjis russiske forbindelse

Af Rasaraja Dasa

I 1981 eller 1982 besøgte jeg Chennais tempel fra templet i Detroit, hvor jeg havde sluttet mig til ISKCON som en *brahmacari*. En morgen gik en pæn herre i jakkesæt ind i templet til Deitets-audiensen. Han var i Chennai på forretningsrejse og kommet direkte til templet fra lufthavnen. De hengivne i Chennai tog glade imod ham og bad ham efter *aratien* om at give dagens foredrag. Han gav et rigtigt godt foredrag.

I slutningen af foredraget nævnte han de vanskeligheder, som de hengivne i USSR gennemgik på den tid. Han var derfor ved at få *Bhagavad-gita* trykt på russisk og hemmeligt smuglet til Rusland, fortalte han. Han var en væsentlig drivkraft i udviklingen af vores arbejde der. Han hev en russisk *Bhagavad-gita* i lommestørrelse frem, og han fortalte, at det var den første i et sådant lommeformat.

Han gav bogen til tempelpræsidenten, der var Paradhyeya Prabhu fra England, så vidt jeg husker. Manden i jakkesættet var ingen anden end Sri Nathji Prabhu.

På den selvsamme dag var vores templer over hele verden og specielt i Indien blevet bedt af GBC om at marchere med så mange hengivne som muligt til de russiske ambassader og overrække dem et formelt brev, der bad Sovjetunionen om at standse forfølgelsen af de hengivne.

Templet i Chennai havde organiseret omkring et hundrede hengivne og forsamlingsmedlemmer. Templet havde kun få tamilske hengivne, så da jeg var fra Chennai, var tempelpræsidenten glad for, at jeg var der. Han sagde, at når vi kom til konsulatet, skulle jeg gå ind og overrække appellen.

Vi nåede frem til USSR's konsulat efter nogle kilometer med *harinama sankirtana*. Politiet var der, og de standsede os udenfor. Huset var det sidste på en blind vej i et velhavende kvarter.

Efter et stykke tid blev jeg inviteret indenfor, men i sidste øjeblik rakte Paradhyeya Prabhu mig lomme-*Gitaen* og hviskede: "Hvis du får chancen, så distribuér den."

Han rådede mig til at gemme bogen i lommen i min *kurta*. Lige derefter blev hoveddøren åbnet, og jeg blev fulgt indenfor og anbragt i en sofa.

En stor russisk mand kom ud og spugte: "Er du her for at overrække appellen fra Hare Krishna'erne?"

Jeg nikkede. Han trykkede mig i hånden og bad mig følge efter ham. Vi kom ind i et lokale med et dørskilt, hvor der stod Consul General. Jeg fulgte med ind, og han lukkede døren bag os.

Jeg var temmelig bange og ville væk derfra så hurtigt som muligt.

Han sagde: "Jeg er generalkonsulen. Giv mig appellen."

Jeg gav den til ham, og han sagde strengt: "Jeg sender den videre til Moskva, men jeg tror ikke, der kommer noget ud af det."

Han så sig derefter hemmelighedsfuldt omkring og hviskede så: "Der er noget, jeg vil spørge dig om. Dette er min sidste dag på tjeneste her. I tre år har jeg forsøgt at få fat på *Bhagavad-gita*, men der har hele tiden været en KGB-mand omkring mig, så jeg kunne ikke købe bogen. I aftes bad jeg til Gud, om Han ikke nok på en eller anden måde ville give mig en *Bhagavad-gita*, før jeg tog fra Indien. Mit fly går i aften. Har du ikke en *Bhagavad-gita*, du kan give til mig?"

Jeg blev fuldstændig taget på sengen, og jeg vidste ikke, om dette var en fælde eller ej. Han lød dog så oprigtig og fortvivlet, at efter nogle sekunder hev jeg lomme-*Gitaen*, som Sri Nathji havde efterladt, frem og gav den til ham.

Nu var det hans tur til at blive forbløffet over at se *Bhagavad-gita* på russisk. Med et stort grin trykkede han min hånd op og ned så voldsomt, at jeg troede, at den ville gå af led (jeg var en temmelig ung mand dengang).

Han sagde noget i retning af: "Jeg vidste, at Gud aldrig ville svigte mig. Mange tak. Den vil jeg helt sikkert læse."

Da jeg gik derfra, tænkte jeg, hvor fantastisk Herren Caitanya handler, og hvordan Sri Nathiji Prabhus tjeneste var arrangeret af Herren for at tjene Herrens formål.

Sri Nathji er en meget speciel person. Vi ved alle, hvordan han gjorde mange fantastiske tjenester på mange fronter, og han vil blive savnet.

DNA'S DIGITALE TEKNOLOGI

DAWKINS: DNA ER KODET DIGITAL INFORMATION I DEN "STÆRKE BETYDNING" AF ORDET

af Lalitanatha Dasa

En af de største naturvidenskabelige opdagelser i det 20. århundrede var afdækningen af først DNA-molekylets struktur i 1954 og efterfølgende af den genetiske kode, der ligger på DNA-molekylerne i hver eneste celle i vores kroppe. Disse opdagelser skete parallelt med udviklingen af computerteknologien. Mange dataloger og computeringeniører såvel som biologer og matematikere kunne da heller ikke undgå at bemærke, at vi stod med to tilfælde af den samme form for digitalteknologi. Den ene er softwaren i vores menneskeskabte computere. Den anden er den genetiske kode i naturens celler.

Ifølge biologen Richard Dawkins:

"Efter Watson og Crick [der opdagede DNA'ets struktur] ved vi, at selve generne inde i deres mikroskopiske indre struktur er lange strenge af ren digital information. Hvad mere er, er de ægte digitale i den komplette og stærke betydning af computere og CD'er, ikke i den svage betydning af nervesystemet. Den genetiske kode er ikke en binær kode som i computere og heller ikke en otte-trins kode som i nogle telefonsystemer, men en kvartærkode med fire symboler. Generne maskinkode er uhyggelig computerlignende. Bortset fra forskelle i fagudtryk og jargon kunne siderne i et molekylærbiologisk tidsskrift lige så godt være fra et tidsskrift for computeringeniører …

Vores genetiske system, der er det universelle system for alt liv på planeten, er digitalt helt ind til marven. Med ord-til-ord præcision kunne man kode hele det Nye Testamente på de dele af det menneskelige genom, der for øjeblikket er fyldt med "junk-DNA", dvs. DNA, der ikke bruges af kroppen, i det mindste ikke i den almindelige forstand. Hver celle i vores krop indeholder, hvad der svarer til 46 enorme databånd, der udspyr digitale skrifttegn via talrige læsehoveder, der opererer samtidigt. I hver eneste celle indeholder disse bånd – kromosomerne – den samme information, men læsehovederne i forskellige celler opsøger forskellige steder på databasen til deres egne specialiserede formål …

Gener er ren information – information, der kan kodes, omkodes og afkodes uden tab eller ændring af betydningen. Ren information kan kopieres, og siden det er digital information, kan nøjagtigheden af kopieringen være enorm. DNA-tegn kopieres med en præcision, der kan måle sig med noget som helst, som moderne ingeniører kan gøre." (Richard Dawkins, *River Out of Eden*, s. 16-19)

På samme måde skrev computerguruen Bill Gates: "Den genetiske kode minder ikke om software – den ER software, blot mere avanceret end noget, vi nogensinde har fundet på." (Bill Gates, *The Road Ahead*, s. 228)

Et stort spørgsmål er, hvor den genetiske kodes software kommer fra. Hvordan er den opstået? Ingen rent fysiske eller kemiske processer kan være årsag til en størrelse som information, der slet ikke er fysisk eller kemisk af natur. Til dato er der da heller ingen videnskabsmand, der er kommet op med en teori, der kan forklare, hvordan den genetiske kode er opstået på den tidlige jord af sig selv.

Tilfældige processer virker heller ikke plausible. Intet overlades til tilfældighed, når programmører skriver den software, som vores computere indeholder. Hvordan skulle tilfældige processer da kunne give ophav til noget, der er "mere avanceret end noget, vi nogensinde har fundet på"? Den eneste årsag til denne genetiske information, vi finder på DNA'et i vores celler, ser ud til at være en endnu større intelligens end den intelligens, vi mennesker råder over.

PS. Dawkins nævner kort begrebet "junk-DNA". Det skal nævnes, at i modsætning til, hvad Dawkins mente, da han skrev dette i 1995, har de sidste års forskning afsløret, at praktisk taget intet i vores genom ser ud til at være overflødigt. De 90 procent, som mange troede var overflødig DNA, har vist sig at indeholde masser af funktioner, der er vitale for de levende organismer.

RADIO KRISHNA ONLINE

I Danmark er Hare Krishna så heldig igennem mange år at have haft sine egne radiostationer, der i bedste velgående stadig sender mange timer om ugen under ledelse af Yadunandana og Ananta Sri Dasa. Og Radio Krishna sender ikke blot dagligt udsendelser i både København og Aarhus. Radioen har også sin egen tilstedeværelse på Internettet, hvor rigtigt mange af udsendelserne igennem de sidste ti år har kunnet høres på adressen http://www.krishna-online.dk/.

Denne sidste del har Paramadharmika Dasa bygget op og hidtil stået for, hvilket mange af os har været meget taknemmelige for. Imidlertid ser han sig ikke i stand til at fortsætte med den tjeneste, og derfor blev internetradioen sidst i september flyttet til en ny adresse. Den kan nu findes på https://soundcloud.com/krishnadk/sets, en professionel hjemmeside specielt til musik, podcasts, radioudsendelser osv.

Flytningen har også gjort det muligt at få en bedre ide om, hvor mange der faktisk lytter til Radio Krishna på Internettet, for https://soundcloud.com giver sidernes administratorer adgang til en masse besøgsstatistik.

I de første lidt over to uger blev der således afspillet 1335 udsendelser fra hjemmesiden. Det er bemærkelsesværdigt i betragtning af, at flytningen ikke var blevet bredt annonceret, og at der var et problem med linket fra den gamle hjemmeside til den nye. Alligevel fandt mange frem til det sted, hvor radioen gemte sig. Så hvis du, der læser dette, også bringer det videre, kan det blive til mange, mange flere, der får smag for at høre forelæsninger, interviews, bogoplæsninger og selvfølgelig *bhajana*- og *kirtana*-musik fra Radio Krishna på https://soundcloud.com/krishnadk/sets.

Med hensyn til radioens direkte udsendelser over FM-båndet i København og Aarhus kan man finde information og oplysning om sendetider og frekvenser på henholdsvis http://krishna.dk/programmer-i-dk/radio-krishna-kbh/ og http://krishna.dk/programmer-i-dk/radio-krishna-aarhus/.

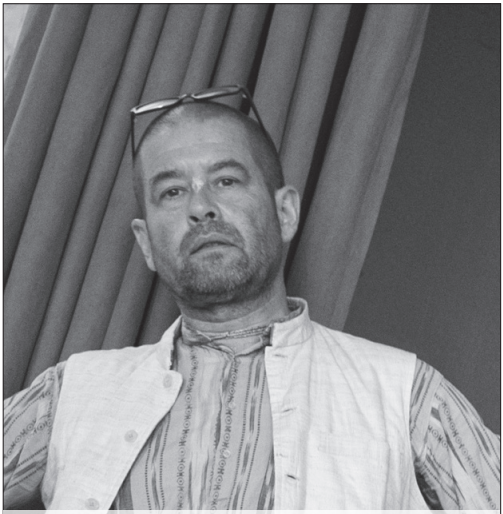

Yadunandana Dasa - Radio Krishna København

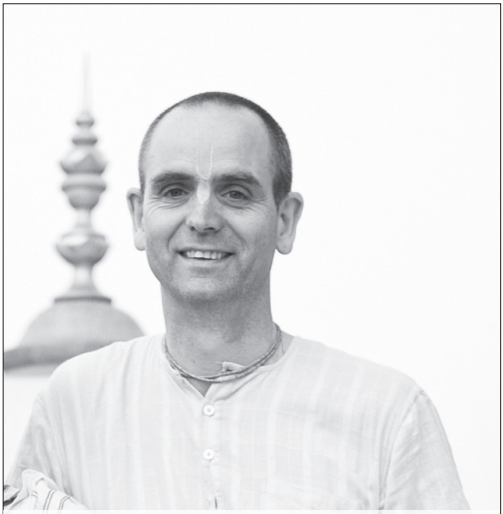

Ananta Sri Dasa - Radio Krishna Aarhus

HERREN KRISHNAS KØKKEN

Tre slags halava

af Visakha Devi Dasi

Halava er en af de faste retter på menuen i de fleste *vaisnavaers* køkken. Men *halava* er ikke kun *halava*. Der er så mange varianter af *halava*, at man kunne skrive en bog om dem. Og ingen var bedre end Prabhupadas berømte discipel Yamuna Dasi til at lave *halava.* Her følger tre af hendes *halava*-opskrifter (resten af teksten er hendes forklaringer og kommentarer).

Grundlæggende nødde-rosin halava

(*suji halava*)

Som en af de mest populære vediske desserter er *halava* en smørrig, varmende, sød kornret, der er ideel til særlige lejligheder eller på iskolde vintermorgener (den har ikke noget til fælles med den mellemøstlige eller tyrkiske konfekt af samme navn). *Halava* er bedst, når den serveres rygende varm (og sådan bør den altid ofres til Krishna), men den er også glimrende genopvarmet. *Halava* kan holdes varm i en tildækket vandbadsgryde i en ovn, der er forvarmet til 120 grader. Rør i den af og til.

Tilberedelsestid: 30 minutter
4-6 portioner

6,25 dl vand eller 2,5 dl vand og 3,75 dl mælk
2,8 dl honning eller 2,5 dl sukker og 2 spsk. honning
ca. 10 førsteklasses tråde af spansk safran (valgfrit)
1 tsk. kardemommefrø, groft stødte
¼ tsk. muskatpulver
1 knivspids nellikepulver
1 knivspids kanelpulver
2 spsk. rosiner
1,25 dl ghee (renset smør)
2,5 dl mannagryn eller tilsvarende hvedekorn
0,6 dl hakkede valnødder
2 spsk. revet tørret eller frisk kokosnød

1. Bland vandet eller blandingen af vand/mælk med 2,5 dl sukker eller honning, safran, kardemomme og pulverkrydderierne i en 3-4 liters gryde. Kog kraftigt over høj varme i tre minutter. Tag gryden af varmen, tilsæt rosinerne og stil gryden til side.
2. Opvarm ghee'en i en stor gryde over mellemlav varme i to minutter. Tilsæt mannagrynene eller de andre korn og steg under omrøring i 15-20 minutter, eller indtil grynene får en varm gylden farve. Tilsæt derefter under konstant omrøring langsomt det kogte sukkervand og valnødderne. Fortsæt med at småkoge, indtil det meste af væden er blevet opsuget af grynene (kogetiden kan variere afhængigt af hvilke gryn, der anvendes).
3. Når *halavaen* er let og luftig, tages gryden af varmen, og de to spiseskefulde honning foldes i, hvorefter retten overføres til en dekorativ serveringsskål. Pyntes til sidst med revet kokos og ofres til Herren Krishna.

NB. En knivspids salt på det sidste stadie af kogningen afrunder *halavaens* smag. Det er et spørgsmål om personlig smag, om man ønsker det.

Halava med mannagryn og kikærtemel

(*suji halava II*)

Tilberedelsestid: 30 minutter
4-6 portioner

5,6 dl mælk
2,5 dl sukker eller honning
1 tsk. stødte kardemommefrø

0,6 dl rosiner
1,25 dl ghee
1-2 kassiablade eller laurbærblade
¾ tsk. fennikelfrø
0,6 dl sigtet kikærtemel
2,5 dl mannagryn eller tilsvarende hvedegryn
0,8 dl rå mandler eller valnødder
0,8 tsk. sort peber, mellemfint friskkværnet

Bland mælk, sødemiddel og kardemomme i en 4-liters gryde og anbring den over middelvarme. Rør, indtil blandingen koger. Skru en anelse ned for varmen og kog i 3-4 minutter. Tag gryden af varmen, kom rosinerne i og stil den til side.

Varm ghee'en over middel/lav varme i to minutter i en svær 2½-3 liters gryde (slip-let er ideel). Kom laurbærbladene og fennikelfrøene i og steg dem under omrøring, indtil frøene bliver let gyldenbrune. Drys derefter langsomt kikærtemel og gryn i og steg under omrøring, indtil ingredienserne absorberer ghee'en og bliver gyldne (det tager 15-20 minutter).

Under konstant omrøring hældes mælkesiruppen i, og der koges, indtil det meste af væsken er absorberet, og *halavaen* er som en luftig budding. Overfør den til en serveringsskål eller flere og drys de hakkede nødder og den stødte peber over, hvorefter *halavaen* kan ofres til Krishna.

Revet gulerods-halava

(*gajar halava*)

Vælg sprøde, lysende orange gulerødder til denne *halava* og riv dem mellemfint i en vinkel på 45° på et rivejern. Det sikrer, at gulerodsstrimlerne er lange og mellemtykke i stedet for korte og grove. Gulerods-*halava* er velsmagende varm eller ved stuetemperatur og passer sammen med alle menuer. Blandt Krishnas hengivne er den en favorit på *ekadasi*, fordi den ikke indeholder korn.

Tilberedelsestid: 45 minutter
10-12 portioner

750 g gulerødder
3,75 dl kaffefløde (fløde med ca. 10% fedt)
6,25 dl sødmælk
8 hele peberkorn
1,25 dl hvidt sukker
1,25 dl brunt sukker
1 tsk. kardemommefrø, groftkværnet
0,8 dl ghee
0,6 dl rosiner eller korender (eventuelt dobbelt mængde, hvis det ønskes)
0,6 dl valnøddestykker
0,6 dl hele valnødder (valgfrit)
0,6 dl rå mandler i skiver eller splitter
¼ tsk. nellikepulver
¼ tsk. muskatpulver
1 tsk. kanelpulver
2 spsk. honning
nogle kvadratcentimeter spiseligt guld- eller sølvfolie (valgfrit; fås hos en indisk købmand)

1. Bland gulerødder, fløde, sødmælk og peberkorn i en 5-6 liters gryde og bring den i kog over høj varme under konstant omrøring. Derefter skrues varmen ned til mellemhøj, og der koges i 25-35 minutter under jævnlig omrøring, eller indtil væsken er kogt væk, og gulerødderne er næsten tørre.
2. Tilsæt sødemidler og halvdelen af kardemommen. Kog derefter under konstant omrøring for at undgå, at *halavaen* brænder på, i 10-14 minutter, eller igen indtil gulerødderne er næsten tørre.
3. Tilsæt ghee, 0,6 dl rosiner, valnøddestykker, pulverkrydderier (inklusive resten af kardemommen) og steg, indtil blandingen begynder at slippe grydens sider. Tag gryden af varmen og fisk peberkornene op.
4. Overfør *halavaen* til en pæn serveringsskål eller et fad. Før den ofres til Krishna, pyntes den med rosiner eller hele valnødder, eller overfladen dekoreres med et ark af spiselig guld- eller sølvfolie.

Fra Back to Godhead, 18-05-1983

BREVKASSE

Hvorfor skal man leve i cølibat?

ved Lalitanatha Dasa

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Jeg er interesseret i jeres forhold til cølibat. Egentlig troede jeg, at cølibat var et krav, men nu kan jeg læse, at man godt kan blive gift som Krishna-hengiven. Er det fuldstændigt frit for den enkelte, hvorvidt han/hun ønsker at leve i cølibat eller ej inden for Krishna-bevægelsen? Og hvorfor er cølibat egentlig en del af bevægelsen – altså, hvad er der forkert ved at dyrke sex?*

SVAR: Cølibat er et krav for indviede hengivne, hvilket betyder fuldstændig afholdelse fra sex for dem, der ikke er gift, og for dem, der er gift, kun at have sex for at få børn, ellers ikke. Hvorvidt man ønsker at være gift eller ej, er selvfølgelig helt op til den enkelte.

Cølibat er vigtigt, fordi det er nødvendigt at sætte sig ud over den kropslige livsopfattelse, hvis man vil gøre fremskridt i åndeligt liv og blive Krishna-bevidst. Åndeligt liv betyder, at vi ikke er disse kroppe, hvilket også betyder, at vi heller ikke er mænd eller kvinder. Under illusion tror vi, at vi er kroppen og prøver at nyde igennem den, hvor sex er det primære forsøg på kropslig nydelse. Ved at opgive kropslig nydelse sætter man sig 90 procent ud over den kropslige livsopfattelse, og man bliver i stand til at koncentrere sin energi om åndelige aktiviteter og hengiven tjeneste til Krishna. Det giver hurtigt en højere tilfredsstillelse i livet, så kropslige nydelser som at dyrke sex blegner i sammenligning dermed.

SPØRGSMÅL: *Jeg reciterer dagligt 16 runder af Hare Krishna-mantraet og følger også de andre principper. Mit problem er, at min far ikke er glad for det. Ifølge ham er det værdiløst at recitere 16 runder, hvis man ikke kan gøre sin pligt ordentligt (jeg har været arbejdsløs i et par måneder). Han siger, at man bør huske på Gud inde i sig selv, og det er ikke nødvendigt at recitere Guds navne og vise andre, at man fremsiger så mange runder. Han mener selv, at han husker på Gud hver dag i sit hjerte, og siden han gør sine materielle pligter, behøver han ikke recitere Guds navne.*

SVAR: Ifølge de vediske tekster er din fars forståelse forkert. Guds ordre er, at det er vores pligt at fremsige Hans navne så meget som muligt hver dag. 16 runder er minimumsstandarden.

Mange hævder, at de husker på Gud hele tiden, men vi kan se, at de er optaget af materielle tilknytninger. De tænker dårligt nok på Gud overhovedet. Den, der hele tiden tænker på Gud, vil også konstant recitere Hans navne, bukke sig ned for Ham og tjene Ham. Andre kan hævde, at de er Gudsbevidste, men deres "Gudsbevidsthed" vil oftest være, at de tror, at de ved at tjene sig selv tjener Gud. En sådan såkaldt Gudsbevidst er populær blandt dem, der vil beholde deres materielle tilknytninger og samtidigt stolt tro, at de allerede er befriede. Men dette vil ikke befri os, men holde os fanget i kredsløbet af fødsel og død.

Vi har gjort materialistiske pligter i millioner af liv, men vi er stadigvæk fanget i fødsel, død, alderdom og sygdom. Hvis vi ønsker at slippe fri af kredsløbet af fødsel og død, må vi maksimere vores fordybelse i Krishnas hellige navne og kun gøre vores materielle pligter i det omfang, det er nødvendigt for at dække vores grundlæggende materielle behov.

Templet i København

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 48 28 64 46
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Åbent dagligt fra 4.30 til 19:30.
Arati og forelæsninger bl.a. kl. 7:15 og kl. 18.

Søndagsfest hver søndag fra kl. 15.00:
Kirtana, foredrag og *prasada*.

Torsdag den 3.11: Srila Prabhupadas bortgangsdag: Aftenprogram fra kl. 17 med bhajana og fortælling om Srila Prabhupada.
Besøg af Smita Krishna Swami til torsdag den 3. november.
Torsdag 10.11 - Srila Gaura Kisora Dasa Babajis bortgang: Aftenprogram fra kl. 17.
Fredag den 11.11 til søndag den 13.11: Besøg af Praghosh Prabhu i København med morgen- og aftenforedrag plus søndagsklassen den 13.11.

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag	09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag	08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Tirsdag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Onsdag	06.00 - 07.00
Torsdag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Fredag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Søndag	22.00 - 24.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Mandag - fredag: 16.00 - 20.30
Lørdag - søndag: lukket

Facebook

www.facebook.com/groups/Iskcon.Danmark
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook side

Krishnahuset i Aarhus

Kystvejen 65A, 8000 Aarhus C - Tlf.: 28880377
www.krishnahuset.dk - kontakt@krishnahuset.dk

Søndagsfest hver søndag i lige uger fra kl. 14.00:
Kirtana (mantra-sang), foredrag og vegetarisk festmåltid

Alle aktiviteter i Krishnahuset koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Websider

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.iskcon.dk
Iskcon Danmarks officielle hjemmeside. Siden er for øjeblikket under opbygning

www.krishnahuset.dk
Hjemmeside for ISKCON i Århus

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesigndk.wordpress.com
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON Norge

Hare Krishna tempelet i Bauneveien 4, 1182 Oslo
www.harekrishna.no - info@harekrishna.no

Hver søndag kl. 15.00: Søndagsfest. Kirtana, foredrag og prasada.

Bhakti Vriksha på onsdager kl. 18 i tempelet.

November 2016:
Torsdag 03. november: Srila Prabhupadas bortgangsdag. Program i tempelet kl. 18.00: Kirtan, foredrag, prasadam.
Ekadasi: 11 og 24. november

Web: http://harekrishna.no/ **Mail:** info@harekrishna.no

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00, Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

2017 VAISNHAVA-KALENDER

Endnu engang har de hengivne i Aarhus lavet en smuk *vaisnava*-kalender på dansk. Temaet for 2017 kalenderen er *kirtana,* og den er derfor fyldt med stemningsfyldte sort/hvid billeder og citater, som forhåbentligt vil inspirere alle til at gøre det næste år til et år, hvor sang af Krishnas navne vil komme øverst på vores prioritetsliste

Ud over alle *vaisnava*-datoerne inklusiv klart markerede *ekadasi*-dage og tidspunkter for fester og programmer i templet har den selvfølgelig også ugenumre, fuld- og nymåne samt danske helligdage.

Oveskuddet går ubeskåret til Krishnahuset i Aarhus.

Pris: kr. 125,-

Kan købes i Hare Krishna-templet i København, i Krishnahuset i Aarhus eller bestilles direkte hos Ananta Sri Das på:

Mail: mail@ananta.dk

Mobil: 22222763